

## I

(Leģislatīvi akti)

## DIREKTĪVAS

## PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/822

(2018. gada 25. maijs),

**ar ko attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām groza Direktīvu 2011/16/ES**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 113. un 115. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu <sup>(1)</sup>,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu <sup>(2)</sup>,

saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Lai ņemtu vērā jaunas iniciatīvas nodokļu pārredzamības jomā Savienības līmenī, Padomes Direktīvā 2011/16/ES <sup>(3)</sup> dažos pēdējos gados ir izdarīti vairāki grozījumi. Šajā sakarā ar Padomes Direktīvu 2014/107/ES <sup>(4)</sup> Savienībā tika ieviests Kopējais ziņošanas standarts (CRS), kuru attiecībā uz finanšu konta informāciju izstrādājusi Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO). Ar CRS nosaka automatisku informācijas apmaiņu par finanšu kontiem, kas ir nerezidentiem, un tiek izveidota sistēma šādai apmaiņai visā pasaulē. Direktīva 2011/16/ES tika grozīta ar Padomes Direktīvu (ES) 2015/2376 <sup>(5)</sup>, ar ko paredzēja automatisku informācijas apmaiņu par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem nodokļu jomā, un ar Padomes Direktīvu (ES) 2016/881 <sup>(6)</sup>, ar ko starp nodokļu iestādēm paredzēja obligāto automatisko informācijas apmaiņu par pārskatu sniegšanu attiecībā uz katras valsts starptautiskajiem uzņēmumiem. Ņemot vērā, cik noderīga nodokļu iestādēm var būt informācija par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, Padomes Direktīvā (ES) 2016/2258 <sup>(7)</sup> dalībvalstīm tika noteikts pienākums nodrošināt nodokļu iestādēm piekļuvi klientu uzticamības pārbaudes

<sup>(1)</sup> 2018. gada 1. marta atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

<sup>(2)</sup> 2018. gada 18. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

<sup>(3)</sup> Padomes Direktīva 2011/16/ES (2011. gada 15. februāris) par administratīvu sadarbību nodokļu jomā un ar ko atceļ Direktīvu 77/799/EEK (OV L 64, 11.3.2011., 1. lpp.).

<sup>(4)</sup> Padomes Direktīva 2014/107/ES (2014. gada 9. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 359, 16.12.2014., 1. lpp.).

<sup>(5)</sup> Padomes Direktīva (ES) 2015/2376 (2015. gada 8. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz obligāto automatisko informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 332, 18.12.2015., 1. lpp.).

<sup>(6)</sup> Padomes Direktīva (ES) 2016/881 (2016. gada 25. maijs), ar ko Direktīvu 2011/16/ES groza attiecībā uz obligātu automatisku informācijas apmaiņu nodokļu jomā (OV L 146, 3.6.2016., 8. lpp.).

<sup>(7)</sup> Padomes Direktīva (ES) 2016/2258 (2016. gada 6. decembris), ar ko groza Direktīvu 2011/16/ES attiecībā uz nodokļu iestāžu piekļuvi informācijai par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu (OV L 342, 16.12.2016., 1. lpp.).

procedūrām, ko finanšu iestādes piemēro saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849<sup>(1)</sup>. Kaut arī – lai uzlabotu līdzekļus, ko nodokļu iestādes var izmantot, reaģējot uz agresīvu nodokļu plānošanu, – Direktīva 2011/16/ES tika grozīta vairākas reizes, pašreizējā nodokļu sistēmā vēl aizvien ir jāpastiprina konkrēti pārredzamības aspekti.

- (2) Dalībvalstīm kļūst arvien grūtāk aizsargāt savas valsts nodokļu bāzes no samazināšanas, jo nodokļu plānošanas struktūras ir kļuvušas īpaši sarežģītas un tajās bieži tiek izmantotas priekšrocības, ko sniedz arvien lielākā gan kapitāla, gan personu mobilitāte iekšējā tirgū. Šādas struktūras parasti sastāv no shēmām, kas ir izveidotas dažādās jurisdikcijās un novirza ar nodokļiem apliekamo peļņu uz labvēlīgāku nodokļu režīmu vai samazina nodokļu maksātāju kopējo maksājamo nodokļu summu. Tā rezultātā dalībvalstis bieži vien saskaras ar ievērojamu nodokļu ieņēmumu samazinājumu, kas tām neļauj piemērot izaugsmi veicinošu nodokļu politiku. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstu nodokļu iestādes iegūtu visaptverošu un būtisku informāciju par iespējami agresīvām nodokļu plānošanas shēmām. Šāda informācija minētajām iestādēm dotu iespēju ātri reaģēt uz kaitējošu nodokļu praksi un novērst nepilnības, likumdošanas ceļā vai veicot atbilstošu riska novērtēšanu un nodokļu revīziju. Tomēr tam, ka nodokļu iestādes nereaģē uz paziņoto shēmu, nevajadzētu nozīmēt piekrišanu šajā shēmā iekļautajām darbībām vai nodokļu regulējuma piemērošanai attiecībā uz šo shēmu.
- (3) Ņemot vērā to, ka lielākā daļa iespējami agresīvu nodokļu plānošanas shēmu pārsniedz vienas jurisdikcijas robežas, informācijas izpaušana par šādām shēmām nodrošinātu vairāk pozitīvu rezultātu, ja šādas informācijas apmaiņa notiktu arī starp dalībvalstīm. Automātiskā informācijas apmaiņa starp nodokļu iestādēm ir jo īpaši būtiska, lai nodrošinātu informāciju, kas šīm iestādēm ir vajadzīga, lai tās varētu rīkoties tad, kad tās konstatē agresīvu nodokļu praksi.
- (4) Apzinoties, kā pārredzama sistēma uzņēmējdarbības attīstībai varētu palīdzēt novērst nodokļu apiešanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas iekšējā tirgū, Komisija tika aicināta sākt iniciatīvas attiecībā uz obligātu informācijas izpaušanu par iespējami agresīvām nodokļu plānošanas shēmām atbilstoši ESAO nodokļu bāzes samazināšanas un peļņas novirzīšanas (BEPS) projekta 12. rīcībai. Eiropas Parlaments šajā kontekstā ir aicinājis uz stingrākiem pasākumiem pret starpniekiem, kas piedalās shēmās, kuru rezultātā var rasties nodokļu apiešana un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas. Svarīgi ir arī atzīmēt, ka “2017. gada 13. maija G7 Bari deklarācijā par nodokļu noziegumu un citu nelegālu kapitāla plūsmu apkarošanu” ESAO tika lūgta sākt diskusijas par to, kā var vērsties pret shēmām, kuras ir izstrādātas, lai apietu ziņošanu, kas paredzēta saskaņā ar CRS, vai kuru mērķis ir faktiskajiem īpašniekiem nodrošināt aizsardzību attiecībā uz nepārredzamām struktūrām, diskusijās apsverot arī modeli ar obligātas informācijas izpaušanas noteikumiem, pamatojoties uz pieeju, kas tiek piemērota pret apiešanas shēmām, kā izklāstīts BEPS 12. rīcības ziņojumā.
- (5) Jāatgādina, ka daži finanšu starpnieki un citi nodokļu konsultāciju sniedzēji šķiet ir aktīvi palīdzējuši saviem klientiem slēpt naudu ārzonās. Turklāt, lai gan CRS, ko ieviesa ar Direktīvu 2014/107/ES, vismaz attiecībā uz finanšu konta informāciju ir ievērojams panākums pārredzamas nodokļu sistēmas izveidošanā Savienībā, to tomēr var vēl pilnveidot.
- (6) Ziņošana par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām var efektīvi sekmēt centienus izveidot taisnīgu nodokļu vidi iekšējā tirgū. Ņemot vērā iepriekš minēto, noteikt starpniekiem pienākumu informēt nodokļu iestādes par noteiktām pārrobežu shēmām, ko, iespējams, varētu izmantot agresīvai nodokļu plānošanai, būtu solis pareizajā virzienā. Lai izstrādātu visaptverošu politiku, būtu nepieciešams, ka pēc ziņošanas nodokļu iestādes kā nākamo soli veic informācijas apmaiņu ar līdzīgām iestādēm citās dalībvalstīs. Šādiem pasākumiem būtu arī jāuzlabo CRS efektivitāte. Turklāt būtu ļoti svarīgi nodrošināt Komisijai piekļuvi pietiekamam informācijas daudzumam, lai tā varētu uzraudzīt, vai šī direktīva darbojas pienācīgi. Šāda Komisijas piekļuve informācijai neatbrīvo dalībvalsti no tās pienākumiem paziņot Komisijai par jebkura veida valsts atbalstu.
- (7) Ir atzīts, ka ar ziņošanu par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām būtu lielākas izredzes panākt tās paredzēto atturošo ietekmi, ja attiecīgā informācija pie nodokļu iestādēm nonāktu jau laikus jeb pirms šādas shēmas tiek faktiski īstenotas. Lai dalībvalstu pārvaldes iestādēm atvieglotu darbu, pēc tam automātiska informācijas apmaiņa par šādām shēmām varētu notikt katru ceturksni.

<sup>(1)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

- (8) Lai nodrošinātu pienācīgu iekšējā tirgus darbību un novērstu nepilnības ierosinātajā noteikumu sistēmā, ziņošanas pienākums būtu jānosaka visiem dalībniekiem, kuri parasti ir iesaistīti ziņojama pārrobežu darījuma vai šādu darījumu virknes īstenošanas plānošanā, popularizēšanā, organizēšanā vai vadīšanā, kā arī tiem, kas sniedz atbalstu vai konsultācijas. Būtu jāņem vērā arī tas, ka dažos gadījumos ziņošanas pienākums starpniekam nebūtu piemērojams tiesību aktos noteiktās saziņas konfidencialitātes dēļ vai tad, ja starpnieka nav, jo, piemēram, nodokļu maksātājs shēmu izstrādā un ievieš iekšēji. Tādējādi būtu ļoti svarīgi, lai tādos gadījumos nodokļu iestādes nezaudētu iespēju saņemt informāciju par nodokļu shēmām, kuras varētu būt saistītas ar agresīvu nodokļu plānošanu. Tāpēc ziņošanas pienākumu vajadzētu pārnest uz nodokļu maksātāju, kurš šādos gadījumos no shēmas gūst labumu.
- (9) Agresīvas nodokļu plānošanas shēmas ir attīstījušās gadiem, līdz kļuvušas arvien sarežģītākas, un tās pastāvīgi tiek pārveidotas un pielāgotas, reaģējot uz aizsardzības pretpasākumiem, ko veic nodokļu iestādes. Ņemot vērā iepriekš minēto, būtu efektīvāk mēģināt noteikt iespējami agresīvas nodokļu plānošanas shēmas, izveidojot tādu darījumu iezīmju un elementu sarakstu, kuri nepārprotami norāda uz nodokļu apiešanu vai ļaunprātīgu nodokļu režīma izmantošanu, nevis definēt agresīvas nodokļu plānošanas jēdzienu. Minētās norādes tiek dēvētas par "pazīmēm".
- (10) Ņemot vērā to, ka galvenajam šīs direktīvas mērķim attiecībā uz ziņošanu par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām vajadzētu būt – nodrošināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, ir ļoti svarīgi neregulēt Savienības līmenī vairāk, nekā tas ir nepieciešams paredzēto mērķu sasniegšanai. Tāpēc jebkādas kopīgus noteikumus par ziņošanu vajadzētu ierobežot, tos attiecinot tikai uz pārrobežu situācijām, proti, uz situācijām, kas aptver vairāk nekā vienu dalībvalsti, vai arī dalībvalsti un trešo valsti. Šādos apstākļos, proti, tādēļ, ka ir iespējama ietekme uz iekšējā tirgus darbību, var pamatot nepieciešamību ieviest vienotu noteikumu kopumu, nevis atstāt jautājumu risināšanai valstu līmenī. Dalībvalsts varētu veikt papildpasākumus attiecībā uz līdzīgu ziņošanu valstī, taču nekāda informācija, kas ir iegūta papildus informācijai, kas ir jāziņo saskaņā ar šo direktīvu, nebūtu automātiski jāpaziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Ar minēto informāciju varētu apmainīties pēc pieprasījuma vai spontāni, ievērojot piemērojamos noteikumus.
- (11) Ņemot vērā to, ka ziņojamām shēmām vajadzētu būt ar pārrobežu dimensiju, būtu svarīgi attiecīgajā informācijā dalīties arī ar nodokļu iestādēm citās dalībvalstīs, lai nodrošinātu maksimālu šīs direktīvas efektivitāti atturēšanā no agresīvas nodokļu plānošanas prakses. Mehānisms informācijas apmaiņai par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu būtu jāizmanto arī tam, lai starp Savienības nodokļu iestādēm nodrošinātu obligāto un automātisko ziņojamās informācijas apmaiņu par iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām.
- (12) Lai atvieglotu automātisko informācijas apmaiņu un veicinātu efektīvu resursu izmantošanu, informācijas apmaiņa būtu jāveic, izmantojot kopējo sakaru tīklu (CCN), ko izveidojusi Savienība. Šajā kontekstā informācija tiktu reģistrēta drošā centrālā direktorijā administratīvai sadarbībai nodokļu jomā. Dalībvalstīm būtu jāsteno vairāki praktiski pasākumi, ieskaitot pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu visas prasītās informācijas paziņošanu, izveidojot standarta veidlapu. Pasākumos būtu arī jāietver valodas prasību precizēšana paredzētajai informācijas apmaiņai un attiecīga CCN jaunināšana.
- (13) Lai pēc iespējas samazinātu izmaksas un administratīvo slogu gan nodokļu iestādēm, gan starpniekiem un nodrošinātu šīs direktīvas efektivitāti atturēšanā no agresīvas nodokļu plānošanas prakses, automātiskās informācijas apmaiņas darbības jomai saistībā ar ziņojamām pārrobežu shēmām Savienībā vajadzētu saskaņēt ar starptautiskajām norisēm. Lai vērstos pret shēmām, kas ir izstrādātās, lai apietu ziņojumu sniegšanas pienākumus, kuros ir iekļauta automātiska informācijas apmaiņa, būtu jānosaka īpaša pazīme. Šīs pazīmes nolūkos pret nolīgumiem par automātisku finanšu kontu informācijas apmaiņu saskaņā ar CRS būtu jāattiecas līdzvērtīgi kā pret tiem ziņojumu sniegšanas pienākumiem, kas ir paredzēti Direktīvas 2014/107/ES 8. panta 3.a punktā un I pielikumā. Kad šīs direktīvas daļas tiek piemērotas, lai vērstos pret CRS apiešanas shēmām un shēmām, kurās ir iesaistītas juridiskas personas vai juridiskas shēmas vai jebkādas līdzīgas struktūras, dalībvalstis kā uzskatāmības un interpretācijas materiālu piemērošanas konsekvences nodrošināšanai starp dalībvalstīm varētu izmantot ESAO darbu un konkrētāk tās izstrādāto "Modeļi obligātās informācijas izpaušanas noteikumiem, ar ko vērstas pret CRS apiešanas shēmām un nepārrēdzamām ārzonu struktūrām", un tam pievienotos "Komentārus" tādā mērā, kādā minētie dokumenti ir saskaņoti ar Savienības tiesību aktiem.

- (14) Kaut arī tiešie nodokļi paliek dalībvalstu kompetencē, ir lietderīgi atsaukties uz uzņēmumu ienākuma nodokli nulles vai gandrīz nulles apmērā – vienīgi tādēļ, lai skaidri definētu tās pazīmes darbības jomu, kura attiecas uz shēmām, kas ietver pārrobežu darījumus, par kuriem starpniekiem vai – attiecīgā gadījumā – nodokļu maksātājiem būtu jāziņo saskaņā ar Direktīvu 2011/16/ES un par kuriem kompetentajam iestādēm būtu jāapmainās ar informāciju automātiski. Turklāt ir lietderīgi atgādināt, ka uz agresīvas pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām, kuru galvenais nolūks vai viens no galvenajiem nolūkiem ir iegūt nodokļu priekšrocību, kas ir pretrunā piemērojamo nodokļu tiesību aktu priekšmetam vai mērķim, attiecas vispārīgais noteikums par ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu, kurš izklāstīts 6. pantā Padomes Direktīvā (ES) 2016/1164<sup>(1)</sup>.
- (15) Lai uzlabotu šīs direktīvas izredzes būt efektīvai, dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu. Šādām sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un atturošām.
- (16) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai un jo īpaši automatisko informācijas apmaiņu starp nodokļu iestādēm, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt standarta veidlapu ar ierobežotu skaitu elementu, tostarp valodu lietojuma kārtību. Tā paša iemesla dēļ būtu jāpiešķir arī īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt praktiskus pasākumus, kuri ir vajadzīgi, lai jauninātu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011<sup>(2)</sup>.
- (17) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001<sup>(3)</sup> 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju. Jebkurai personas datu apstrādei, ko veic saskaņā ar šo direktīvu, jāatbilst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK<sup>(4)</sup> un Regulas (EK) Nr. 45/2001 prasībām.
- (18) Šajā direktīvā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas ir jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (19) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, uzlabot iekšējā tirgus darbību, atturot no iespējami agresīvām pārrobežu nodokļu plānošanas shēmām, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet, ņemot vērā to, ka direktīva ir vērsta uz tādu shēmu apkarošanu, kuras ir izstrādātas, lai potenciāli savā labā izmantotu tirgus nepilnības, kas rodas valstu atšķirīgo nodokļu noteikumu mijiedarbībā, minēto mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu, šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai, jo īpaši ņemot vērā to, ka tā attiecas tikai uz pārrobežu shēmām, kas attiecas uz vairāk nekā vienu dalībvalsti vai arī dalībvalsti un trešo valsti.
- (20) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2011/16/ES,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

### 1. pants

Direktīvu 2011/16/ES groza šādi:

1) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 9. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) direktīvas 8. panta 1. punktā un 8.a, 8.aa un 8.ab pantā – iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana citai dalībvalstij bez iepriekšēja pieprasījuma iepriekš noteiktos regulāros intervālos. Direktīvas 8. panta 1. punktā atsauce uz pieejamo informāciju attiecas uz informāciju, kas ir reģistrēta informācijas paziņotājas dalībvalsts nodokļu reģistros un ko var iegūt saskaņā ar minētās dalībvalsts informācijas vākšanas un apstrādes procedūrām;”;

<sup>(1)</sup> Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV L 193, 19.7.2016., 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

<sup>(3)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

<sup>(4)</sup> Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

ii) pirmajā daļā c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) pārējos šīs direktīvas noteikumos, izņemot 8. panta 1. un 3.a punktu un 8.a, 8.aa un 8.ab pantu, – tādas iepriekš noteiktas informācijas sistemātiska paziņošana, kas paredzēta šā punkta a) un b) apakšpunktā.”;

iii) otrajā daļā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Direktīvas 8. panta 3.a un 7.a punkta, 21. panta 2. punkta, 25. panta 2. un 3. punkta un IV pielikuma kontekstā jebkuram ar lieliem sākuma burtiem rakstītajam terminam ir tāda nozīme, kāda tam piešķirta saskaņā ar I pielikumā iekļautajām definīcijām.”;

b) pievieno šādus punktus:

“18) “pārrobežu shēma” ir shēma, kas attiecas uz vairāk nekā vienu dalībvalsti vai arī dalībvalsti un trešo valsti, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem nosacījumiem:

- a) ne visi shēmas dalībnieki ir rezidenti nodokļu vajadzībām vienā un tai pašā jurisdikcijā;
- b) viens vai vairāki shēmas dalībnieki vienlaikus ir rezidenti nodokļu vajadzībām vairāk nekā vienā jurisdikcijā;
- c) viens vai vairāki shēmas dalībnieki veic darījumdarbību citā jurisdikcijā, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību, kura atrodas minētajā jurisdikcijā, un shēma veido visu minētās pastāvīgās pārstāvniecības darījumdarbību vai tās daļu;
- d) kādu darbību citā jurisdikcijā veic tāds viens vai vairāki shēmas dalībnieki, kas nav rezidenti nodokļu vajadzībām vai kas neizveido pastāvīgu pārstāvniecību, kura atrodas minētajā jurisdikcijā;
- e) šādai shēmai ir iespējama ietekme uz automātisko informācijas apmaiņu vai faktisko īpašumtiesību identifikēšanu.

Šā panta 18.–25. punktā, 8.ab pantā un IV pielikumā shēma ietver arī shēmu virkni. Shēma var ietvert vairākus posmus vai daļas.

- 19) “ziņojama pārrobežu shēma” ir ikviena pārrobežu shēma, kam ir vismaz viena no IV pielikumā izklāstītajām pazīmēm;
- 20) “pazīme” ir kādas pārrobežu shēmas elements vai iezīme, kas norāda uz iespējamu nodokļu apiešanas risku, kā uzskaitīts IV pielikumā;
- 21) “starpnieks” ir ikviena persona, kas plāno, komercializē, organizē vai dara pieejamu ziņojamu pārrobežu shēmu īstenošanai vai vada tās īstenošanu.

Starpnieks ir arī ikviena persona, kura, ņemot vērā attiecīgos faktus un apstākļus un pamatojoties uz pieejamo informāciju un attiecīgajām speciālajām zināšanām un izpratni, kas vajadzīga, lai sniegtu šādus pakalpojumus, zina vai var pamatoti uzskatīt, ka zina, ka tā ir tieši vai ar citu personu palīdzību sniegusi palīdzību, atbalstu vai konsultācijas attiecībā uz to, lai plānotu, popularizētu, organizētu, darītu pieejamu ziņojamu pārrobežu shēmu īstenošanu vai vadītu tās īstenošanu. Ikvienai personai ir tiesības sniegt pierādījumus pat to, ka šī persona nezināja vai ka nevar pamatoti uzskatīt, ka tā zināja, ka minētā persona bija iesaistīta ziņojamā pārrobežu shēmā. Šajā nolūkā minētā persona var atsaukties uz visiem attiecīgajiem faktiem un apstākļiem, kā arī pieejamo informāciju un tās attiecīgajām speciālajām zināšanām un izpratni.

Persona, kuru atzīst par starpnieku, atbilst vismaz vienam no šādiem papildu nosacījumiem:

- a) tā ir rezidente nodokļu vajadzībām kādā no dalībvalstīm;
- b) tai ir pastāvīga pārstāvniecība kādā dalībvalstī, un caur šo iestādi tiek sniegti pakalpojumi attiecībā uz shēmu;
- c) tā ir inkorporēta kādā no dalībvalstīm vai tās darbību reglamentē kādas dalībvalsts tiesību akti;
- d) tā ir reģistrēta kādā profesionālajā apvienībā, kura ir saistīta ar juridiskiem, nodokļu vai konsultāciju pakalpojumiem kādā dalībvalstī;

- 22) “attiecīgais nodokļu maksātājs” ir ikviena persona, kurai ziņojama pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanas nolūkā vai kura ir gatava īstenot ziņojamu pārrobežu shēmu vai ir īstenojusi šādas shēmas pirmo posmu;

- 23) direktīvas 8.ab pantā "saistīts uzņēmums" ir persona, kura ir saistīta ar citu personu vismaz vienā no šādiem veidiem:
- persona piedalās citas personas pārvaldībā tādējādi, ka var ievērojami ietekmēt šo citu personu;
  - persona piedalās citas personas kontrolē ar līdzdalību, kas pārsniedz 25 % balsstiesību;
  - persona piedalās citas personas kapitālā ar īpašumtiesībām, kas tieši vai netieši pārsniedz 25 % kapitāla;
  - personai ir tiesības uz vismaz 25 % citas personas peļņas.

Ja vienas un tās pašas personas pārvaldībā, kontrolē, kapitālā vai peļņā – kā minēts a) līdz d) apakšpunktā – piedalās vairāk par vienu personu, par saistītu uzņēmumu uzskata visas attiecīgās personas.

Ja vairāku personu pārvaldībā, kontrolē, kapitālā vai peļņā – kā minēts a) līdz d) apakšpunktā – piedalās vienas un tās pašas personas, par saistītu uzņēmumu uzskata visas attiecīgās personas.

Šajā apakšpunktā personu, kas attiecībā uz balsstiesībām vai kapitālu kādā vienībā rīkojas kopā ar citu personu, uzskata par tādu, kas tur līdzdalību visās balsstiesībās vai kapitālā minētajā vienībā, kurā līdzdalību tur minētā cita persona.

Netiešas līdzdalības gadījumā to, vai ir izpildīti c) apakšpunktā minētie nosacījumi, nosaka, sareizinot līdzdalības likmes secīgos līmeņos. Ja persona tur vairāk nekā 50 % balsstiesību, uzskata, ka tā tur 100 % balsstiesību.

Personu, viņas laulāto un viņas augšupējos vai lejupējos radniekus uzskata par vienu personu;

- 24) "tirgojama shēma" ir pārrobežu shēma, kas ir plānota, popularizēta, gatava īstenošanai vai darīta pieejama īstenošanai bez vajadzības veikt būtiskus pielāgojumus;
- 25) "individualizēta shēma" ir jebkādas pārrobežu shēma, kas nav tirgojama shēma.”;

- 2) iekļauj šādu pantu:

*"8.ab pants*

**Obligātās automātiskās informācijas apmaiņas par ziņojamām pārrobežu shēmām darbības joma un nosacījumi**

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai starpniekiem pieprasītu par ziņojamām pārrobežu shēmām iesniegt tādu informāciju, kura tiem ir zināma, ir to rīcībā vai kontrolē, kompetentajām nodokļu iestādēm 30 dienu laikā, sākot no:

- nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanai; vai
- nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir gatava īstenošanai; vai
- brīža, kad ir uzsākts ziņojamās pārrobežu shēmas īstenošanas pirmais posms,

atkarībā no tā, kurš apstāklis iestājas vispirms.

Neatkarīgi no pirmās daļas 3. panta 21. punkta otrajā daļā minētajiem starpniekiem arī pieprasa iesniegt informāciju 30 dienu laikā, sākot no nākamās dienas pēc tam, kad viņi tieši vai ar citu personu palīdzību ir snieguši palīdzību, atbalstu vai konsultācijas.

2. Tirgojamu shēmu gadījumā dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus nolūkā pieprasīt, lai starpnieks reizi trijos mēnešos sniegtu periodisku ziņojumu ar atjauninājumu, kas satur jaunu ziņojamu informāciju, kura minēta 14. punkta a), d), g) un h) apakšpunktā un kura kļuvusi pieejama kopš pēdējā ziņojuma iesniegšanas.

3. Ja starpniekam ir pienākums informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām iesniegt vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tas šādu informāciju iesniedz tikai tajā dalībvalstī, kura ir pirmā turpmākajā uzskaitījumā:

- dalībvalstī, kurā starpnieks ir rezidents nodokļu vajadzībām;

- b) dalībvalstī, kurā starpniekam ir pastāvīga pārstāvniecība, caur kuru tiek sniegti pakalpojumi attiecībā uz shēmu;
- c) dalībvalstī, kurā starpnieks ir inkorporēts vai kuras tiesību akti reglamentē tā darbību;
- d) dalībvalstī, kurā starpnieks ir reģistrēts kādā profesionālajā apvienībā, kura ir saistīta ar juridiskiem, nodokļu vai konsultāciju pakalpojumiem.

4. Ja, ievērojot 3. punktu, ir pienākums sniegt vairākus ziņojumus, starpnieku atbrīvo no informācijas iesniegšanas pienākuma, ja tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka tā pati informācija ir iesniegta citā dalībvalstī.

5. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai piešķirtu starpniekiem tiesības uz atbrīvojumu no pienākuma iesniegt informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, ja ziņošanas pienākums pārkāptu tiesības uz tiesību aktos noteiktās saziņas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem. Šādos apstākļos katra dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai pieprasītu starpniekiem nekavējoties paziņot ikvienam citam starpniekam vai – ja šāda starpnieka nav – attiecīgajam nodokļu maksātājam par tā ziņošanas pienākumu saskaņā ar 6. punktu.

Starpniekiem var piešķirt pirmajā daļā minētās tiesības uz atbrīvojumu tikai tiktāl, ciktāl tie darbojas saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem, kuros ir definēta viņu profesija.

6. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad nav starpnieka vai starpnieks paziņo attiecīgajam nodokļu maksātājam vai citam starpniekam par atbrīvojuma piemērošanu saskaņā ar 5. punktu, – pienākums iesniegt informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu attiecas uz šo citu informēto starpnieku vai – ja šāda starpnieka nav – uz attiecīgo nodokļu maksātāju.

7. Attiecīgais nodokļu maksātājs, uz kuru attiecas ziņošanas pienākums, iesniedz informāciju 30 dienu laikā, sākot no nākamās dienas pēc tam, kad ziņojamā pārrobežu shēma ir darīta pieejama īstenošanai minētajam attiecīgajam nodokļu maksātājam vai ir gatava, lai attiecīgais nodokļu maksātājs to varētu īstenot, vai kad ir uzsākts tās īstenošanas pirmais posms saistībā ar attiecīgo nodokļu maksātāju, atkarībā no tā, kurš apstākļi iestājas vispirms.

Ja attiecīgajam nodokļu maksātājam ir pienākums informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu iesniegt vairāku dalībvalstu kompetentajām iestādēm, tas šādu informāciju iesniedz tikai tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kura ir pirmā turpmākajā uzskaitījumā:

- a) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs ir rezidents nodokļu vajadzībām;
- b) dalībvalsts, kurā attiecīgajam nodokļu maksātājam ir pastāvīga pārstāvniecība, kas gūst labumu no shēmas;
- c) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs saņem ienākumus vai gūst peļņu, lai gan attiecīgais nodokļu maksātājs nevienā dalībvalstī nav rezidents nodokļu vajadzībām un tam nevienā dalībvalstī nav pastāvīgas pārstāvniecības;
- d) dalībvalsts, kurā attiecīgais nodokļu maksātājs veic kādu darbību, lai gan attiecīgais nodokļu maksātājs nevienā dalībvalstī nav rezidents nodokļu vajadzībām un tam nevienā dalībvalstī nav pastāvīgas pārstāvniecības.

8. Ja, ievērojot 7. punktu, ir pienākums sniegt vairākus ziņojumus, attiecīgo nodokļu maksātāju atbrīvo no informācijas iesniegšanas pienākuma, ja tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka tā pati informācija ir iesniegta citā dalībvalstī.

9. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad ir vairāki starpnieki, – pienākums iesniegt informāciju par ziņojamo pārrobežu shēmu attiecas uz visiem starpniekiem, kas ir iesaistīti vienā un tai pašā ziņojamajā pārrobežu shēmā.

Starpnieks tiek atbrīvots no informācijas iesniegšanas pienākuma tikai tiktāl, ciktāl tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka to pašu informāciju, kas minēta 14. punktā, jau ir iesniedzis cits starpnieks.

10. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu, ka – gadījumos, kad ziņošanas pienākums attiecas uz attiecīgo nodokļu maksātāju un kad ir vairāki attiecīgie nodokļu maksātāji, – attiecīgais nodokļu maksātājs, kam ir jāiesniedz informācija saskaņā ar 6. punktu, ir tas, kurš ir pirmais turpmākajā uzskaitījumā:

- a) attiecīgais nodokļu maksātājs, kurš vienojies par ziņojamo pārrobežu shēmu ar starpnieku;
- b) attiecīgais nodokļu maksātājs, kurš vada shēmas īstenošanu.

Ikviens attiecīgais nodokļu maksātājs tiek atbrīvots no informācijas iesniegšanas pienākuma tikai tiktāl, ciktāl tas saskaņā ar valsts tiesību aktiem var pierādīt, ka to pašu informāciju, kas minēta 14. punktā, jau ir iesniedzis cits attiecīgais nodokļu maksātājs.

11. Katra dalībvalsts var veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai katram attiecīgajam nodokļu maksātājam pieprasītu iesniegt nodokļu iestādei informāciju par to, kā tas ir izmantojis shēmu katrā gadā, kad tā izmantota.
12. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pieprasītu starpniekiem un attiecīgajiem nodokļu maksātājiem iesniegt informāciju par ziņojamām pārrobežu shēmām, kuru pirmais posms īstenots laikposmā no šīs direktīvas spēkā stāšanās dienas līdz tās piemērošanas sākuma dienai. Starpnieki un attiecīgie nodokļu maksātāji attiecīgi iesniedz informāciju par minētajām ziņojamajām pārrobežu shēmām līdz 2020. gada 31. augustam.
13. Tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā iesniegta informācija saskaņā ar šā panta 1. līdz 12. punktu, veicot automātisku informācijas apmaiņu, paziņo šā panta 14. punktā minēto informāciju visu pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar praktiskajiem pasākumiem, kas pieņemti, ievērojot 21. pantu.
14. Informācijā, ko dalībvalsts kompetentā iestāde paziņo saskaņā ar 13. punktu, ietver attiecīgi šādus datus:
- starpnieku un attiecīgo nodokļu maksātāju identifikācija, tostarp vārds un uzvārds/nosaukums, dzimšanas datums un vieta (fiziskas personas gadījumā), rezidences vieta nodokļu vajadzībām, nodokļu maksātāja identifikācijas numurs, un – attiecīgā gadījumā – personas, kuras ir ar attiecīgo nodokļu maksātāju saistīti uzņēmumi;
  - informācija par IV pielikumā izklāstītajām pazīmēm, kuru dēļ par pārrobežu shēmu ir jāziņo;
  - kopsavilkums par ziņojamās pārrobežu shēmas saturu, tostarp tās vispārzināmais nosaukums, ja tāds ir, un īss, vispārīgs apraksts par attiecīgo darījumdarbību vai shēmām, neizraisot komercnoslēpuma, rūpnieciska vai dienesta noslēpuma vai komercprocesa izpaušanu vai tādas informācijas izpaušanu, kuras izpaušana būtu pretrunā sabiedriskajai kārtībai;
  - datums, kad ir uzsākts vai tiks uzsākts ziņojamās pārrobežu shēmas īstenošanas pirmais posms;
  - informācija par valsts regulējumu, kas veido ziņojamās pārrobežu shēmas pamatu;
  - ziņojamās pārrobežu shēmas vērtība;
  - tās attiecīgā(-o) nodokļu maksātāja(-u) dalībvalsts un jebkuru citu dalībvalstu identifikācija, uz kurām varētu attiekties ziņojamā pārrobežu shēma;
  - jebkuru tādu citu personu identifikācija dalībvalstī, kuras varētu ietekmēt ziņojamā pārrobežu shēma, norādot, ar kurām dalībvalstīm šādas personas ir saistītas.
15. Tas, ka nodokļu iestāde nereaģē uz ziņojamu pārrobežu shēmu, nenozīmē nekādu piekrišanu šajā shēmā iekļautajām darbībām vai nodokļu regulējuma piemērošanai attiecībā uz šo shēmu.
16. Lai veicinātu šā panta 13. punktā minētās informācijas apmaiņu, Komisija kopā ar procedūru, ar ko nosaka 20. panta 5. punktā paredzēto standarta veidlapu, pieņem praktiskus pasākumus, kuri vajadzīgi šā panta īstenošanai, tostarp pasākumus, kas vajadzīgi, lai standartizētu šā panta 14. punktā izklāstītās informācijas paziņošanu.
17. Komisijai nav piekļuves 14. punkta a), c) un h) apakšpunktā minētajai informācijai.
18. Automātiskā informācijas apmaiņa notiek viena mēneša laikā no tā ceturkšņa beigām, kurā informācija tika iesniegta. Pirmo reizi informāciju paziņo līdz 2020. gada 31. oktobrim.”;
- 3) direktīvas 20. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:
- “5. Komisija pieņem standarta veidlapu, ietverot valodu lietojuma kārtību, saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru šādos gadījumos:
- automātiskajai informācijas apmaiņai par iepriekšējiem pārrobežu nolēmumiem un iepriekšēju vienošanos par cenas noteikšanu saskaņā ar 8.a pantu – līdz 2017. gada 1. janvārim;
  - automātiskajai informācijas apmaiņai par ziņojamām pārrobežu shēmām saskaņā ar 8.ab pantu – līdz 2019. gada 30. jūnijam.



Minētās standarta veidlapas nepārsniedz 8.a panta 6. punktā un 8.ab panta 14. punktā minētos informācijas apmaiņas elementus un citas šādas saistītas jomas, kas saistītas ar šiem elementiem, kuri ir vajadzīgi, lai sasniegtu attiecīgi 8.a panta un 8.ab panta mērķus.

Pirmajā daļā minētā valodu lietojuma kārtība neliedz dalībvalstīm paziņot 8.a un 8.ab pantā minēto informāciju jebkurā Savienības oficiālajā valodā. Tomēr minētajā valodu lietojuma kārtībā var būt paredzēts, ka galvenie šādas informācijas elementi tiek nosūtīti arī citā Savienības oficiālajā valodā.”;

4) direktīvas 21. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Komisija līdz 2017. gada 31. decembrim izveido dalībvalstu drošu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 8.a panta 1. un 2. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automatisko informācijas apmaiņu, un nodrošina tam tehnisku un apgādes atbalstu.

Komisija līdz 2019. gada 31. decembrim izveido dalībvalstu drošu centrālo direktoriju administratīvai sadarbībai nodokļu jomā, kurā reģistrē informāciju, kas jāsniedz saistībā ar 8.ab panta 13., 14. un 16. punktu, lai īstenotu minētajos punktos paredzēto automatisko informācijas apmaiņu, un nodrošina tam tehnisku un apgādes atbalstu.

Visu dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktorijā. Arī Komisijai ir pieejama informācija, kas reģistrēta minētajā direktorijā, tomēr saskaņā ar ierobežojumiem, kuri izklāstīti attiecīgi 8.a panta 8. punktā un 8.ab panta 17. punktā. Komisija pieņem vajadzīgos praktiskos pasākumus saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.

Kamēr minētais drošais centrālais direktorijs vēl nedarbojas, 8.a panta 1. un 2. punktā un 8.ab panta 13., 14. un 16. punktā paredzēto automatisko informācijas apmaiņu veic saskaņā ar šā panta 1. punktu un piemērojamiem praktiskajiem pasākumiem.”;

5) direktīvas 23. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis nosūta Komisijai gada novērtējumu par 8., 8.a, 8.aa un 8.ab pantā minētās automatiskās informācijas apmaiņas efektivitāti, kā arī sasniegtos praktiskos rezultātus. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem minētā gada novērtējuma paziņojuma formātu un nosacījumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto procedūru.”;

6) direktīvas 25.a pantu aizstāj ar šādu:

“25.a pants

**Sankcijas**

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un attiecas uz 8.aa un 8.ab pantu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.”;

7) direktīvas 27. pantu aizstāj ar šādu:

“27. pants

**Ziņojuma sniegšana**

1. Reizi piecos gados pēc 2013. gada 1. janvāra Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.

2. Reizi divos gados pēc 2020. gada 1. jūlija dalībvalstis un Komisija izvērtē, cik relevants ir IV pielikums, un Komisija iesniedz ziņojumu Padomei. Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu.”;

8) direktīvai pievieno IV pielikumu, kura teksts ir iekļauts šīs direktīvas pielikumā.”

*2. pants*

1. Dalībvalstis vēlākais līdz 2019. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2020. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*3. pants*

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*4. pants*

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2018. gada 25. maijā

*Padomes vārdā –  
priekšsēdētājs  
V. GORANOV*

## PIELIKUMS

## "IV PIELIKUMS

## PAZĪMES

## I daļa. Galvenā ieguvuma tests

Vispārīgās pazīmes A kategorijā un īpašās pazīmes B kategorijā un C kategorijas 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, c) un d) apakšpunktā var ņemt vērā tikai tad, ja tās iztur "galvenā ieguvuma testu".

Minēto testu uzskata par izturētu, ja var noteikt, ka galvenais ieguvums vai viens no galvenajiem ieguvumiem, ko, ņemot vērā visus attiecīgos faktus un apstākļus, persona pamatoti var sagaidīt izrietam no shēmas, ir iegūt nodokļu priekšrocību.

Saistībā ar pazīmi C kategorijas 1. punktā tas, ka pastāv C kategorijas 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, c) vai d) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi, pats par sevi nevar būt par iemeslu secinājumam, ka shēma iztur galvenā ieguvuma testu.

## II daļa. Pazīmju kategorijas

## A. Vispārīgās pazīmes, kas ir saistītas ar galvenā ieguvuma testu

1. Shēma, kur attiecīgais nodokļu maksātājs vai shēmas dalībnieks apņemas ievērot konfidencialitātes nosacījumu, saskaņā ar kuru tam var pieprasīt neizpaust citiem starpniekiem vai nodokļu iestādēm to, kā ar šo shēmu var nodrošināt nodokļu priekšrocību.
2. Shēma, kur starpniekam ir tiesības saņemt maksu (vai procentus, atlīdzību par finanšu izmaksām un citiem maksājumiem) par shēmu, un šī maksa ir noteikta atkarībā no:
  - a) nodokļu priekšrocības apmēra, kas izriet no shēmas; vai
  - b) tā, vai no shēmas faktiski tiek iegūta kāda nodokļu priekšrocība. Tas ietvertu pienākumu starpniekam daļēji vai pilnībā atlīdzināt maksas, ja paredzētā nodokļu priekšrocība, kas izriet no shēmas, netiek daļēji vai pilnīgi iegūta.
3. Shēma, kas ietver būtībā standartizētu dokumentāciju un/vai struktūru un kas ir pieejama vairāk nekā vienam attiecīgajam nodokļu maksātājam bez nepieciešamības veikt būtiskus pielāgojumus, lai to īstenotu.

## B. Īpašās pazīmes, kas ir saistītas ar galvenā ieguvuma testu

1. Shēma, kurā shēmas dalībnieks veic mākslīgas darbības, kas ietver zaudējumus nesoša uzņēmuma iegādi, šāda uzņēmuma galvenās darbības pārtraukšanu un tās zaudējumu izmantošanu nolūkā samazināt tā nodokļu saistības, tostarp, pārvedot minētos zaudējumus uz citu jurisdikciju vai paātrinot minēto zaudējumu izmantošanu.
2. Shēma, kas ietekmē ienākuma pārvēršanu kapitālā, dāvinājumos vai citās ieņēmumu kategorijās, kurām tiek piemērots zemāks nodoklis vai atbrīvojums no nodokļa.
3. Shēma, kas ietver apļveida darījumus, ar kuriem aktīvus pārdod, tos vēlāk atpērkot vai iegādājoties to vietā līdzīgus aktīvus par tādu pašu cenu, proti, izmantojot iestarpinātas struktūras bez citas primāras komerciālas funkcijas vai darījumus, kas kompensē vai aizstāj viens otru vai kam ir citas līdzīgas iezīmes.

## C. Īpašās pazīmes, kas saistītas ar pārrobežu darījumiem

1. Shēma, kas ietver atskaitāmus pārrobežu maksājumus, ko veic starp diviem vai vairākiem saistītiem uzņēmumiem, ja pastāv vismaz viens no šādiem nosacījumiem:
  - a) saņēmējs nav rezidents nodokļu vajadzībām nevienā nodokļu jurisdikcijā;
  - b) lai gan saņēmējs ir rezidents nodokļu vajadzībām kādā jurisdikcijā, šī jurisdikcija:
    - i) neapliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli vai apliek ar uzņēmumu ienākuma nodokli ar likmi nulles vai gandrīz nulles apmērā; vai
    - ii) ir iekļauta sarakstā ar trešo valstu jurisdikcijām, kuras dalībvalstis kopīgi vai ESAO satvarā ir novērtējušas kā tādas, kas nesadarbojas;

- c) maksājumam tiek piemērots pilnīgs atbrīvojums no nodokļa jurisdikcijā, kurā saņēmējs ir rezidents nodokļu vajadzībām;
  - d) maksājumam tiek piemērots preferenciāls nodokļu režīms jurisdikcijā, kurā saņēmējs ir rezidents nodokļu vajadzībām;
2. Atskaitījumi par vienu un to pašu aktīva amortizāciju tiek pieprasīti vairāk nekā vienā jurisdikcijā.
  3. Atbrīvojums no nodokļu dubultās uzlikšanas attiecībā uz vienu un to pašu ienākuma vai kapitāla posteni tiek pieprasīts vairāk nekā vienā jurisdikcijā.
  4. Ir iekļauts darījums vai darījumu kopums, kas ietver aktīvu pārvešanu, ja pastāv būtiska atšķirība starp summu, ko uzskata par maksājumu par aktīviem minētajās iesaistītajās jurisdikcijās.
- D. Īpašas pazīmes attiecībā uz automātisku informācijas apmaiņu un faktiskajām īpašumtiesībām
1. Shēma, kas var kavēt ziņošanas pienākumu saskaņā ar tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Savienības tiesību aktus, vai jebkādiem ekvivalentiem nolīgumiem par Finanšu Kontu informācijas automātisku apmaiņu, tostarp nolīgumiem ar trešām valstīm, vai kura izmanto apstākli, ka šādu tiesību aktu vai nolīgumu nav. Šādas shēmas ietver vismaz turpmāk uzskaitīto:
    - a) tāda konta, produkta vai ieguldījuma izmantošana, kurš nav vai neparedz būt Finanšu Konts, bet kuram ir pazīmes, kas ir būtiski līdzīgas Finanšu Konta pazīmēm;
    - b) Finanšu Kontu vai aktīvu pārvešana uz jurisdikcijām, kurām nav saistoša Finanšu Kontu informācijas automātiska apmaiņa ar attiecīgā nodokļu maksātāja rezidences vietas valsti, vai šādu jurisdikciju izmantošana;
    - c) ienākuma un kapitāla pārklasificēšana produktos vai maksājumos, uz kuriem Finanšu Kontu informācijas automātiska apmaiņa neattiecas;
    - d) Finanšu Iestādes vai Finanšu Konta, vai tajos esošo aktīvu pārvešana vai pārvēršana Finanšu Iestādē vai Finanšu Kontā, vai aktīvos, uz kuriem neattiecas ziņošanas saistībā ar Finanšu Kontu informācijas automātisko apmaiņu;
    - e) tādu juridisku vienību, shēmu vai struktūru izmantošana, kuras izskauž vai paredz izskaust ziņošanu par vienu vai vairākiem Konta turētājiem vai Kontrolējošajām personām saskaņā ar Finanšu Kontu informācijas automātisko apmaiņu;
    - f) shēmas, kuras vājina uzticamības pārbaudes procedūras, ko izmanto Finanšu Iestādes, lai izpildītu savu pienākumu paziņot Finanšu Kontu informāciju, vai kuras izmanto nepilnības šādās procedūrās, tostarp tādu jurisdikciju izmantošana, kurās ir nepietiekami vai vāji nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas tiesību aktu izpildes režīmi vai vājas pārredzamības prasības attiecībā uz juridiskām personām vai juridiskiem veidojumiem.
  2. Shēma, kas ietver nepārredzamu juridisko vai faktisko īpašumtiesību ķēdi, kurā izmanto personas, juridiskus veidojumus vai struktūras:
    - a) kas neveic reālu ekonomisku darbību, kura balstītos uz pietiekamu personālu, aprīkojumu, aktīviem un telpām; un
    - b) kas ir inkorporēti, pārvaldīti, rezidējoši, kontrolēti vai veic uzņēmējdarbību jurisdikcijā, kas nav rezidences vietas jurisdikcija vienam vai vairākiem tādu aktīvu faktiskajiem īpašniekiem, kuru turētājs ir šādas personas, juridiski veidojumi vai struktūras; un
    - c) ja šādu personu, juridisku veidojumu vai struktūru faktiskie īpašnieki, kā tie definēti Direktīvā (ES) 2015/849 ir padarīti par neidentificējamiem.
- E. Īpašas pazīmes attiecībā uz transfertcenu noteikšanu
1. Shēma, kas ietver vienkāršu vienkāršotu transfertcenu nosacījumu (*safe harbour rules*) izmantošanu.
  2. Shēma, kas ietver grūti novērtējamu nemateriālo aktīvu pārvešanu. Grūti novērtējamu nemateriālo aktīvu jēdziens ietver nemateriālus aktīvus vai tiesības uz nemateriāliem aktīviem, kuriem brīdī, kad tos pārved starp saistītiem uzņēmumiem,
    - a) nepastāv uzticami salīdzināmi aktīvi; un

- b) darījumu noslēgšanas brīdī prognozes par nākotnes naudas plūsmām vai gaidāmo ienākumu, kas izriet no pārvestā nemateriālā aktīva, vai pieņēmumi, kurus izmanto nemateriālā aktīva vērtēšanā, ir ļoti nenoteikti, kā rezultātā ir sarežģīti paredzēt to, cik pozitīvs būs nemateriālā aktīva galarezultāts tā pārvešanas brīdī.
3. Shēma, kas ietver funkciju un/vai risku, un/vai aktīvu pārrobežu pārvešanu grupas iekšienē, ja pārvedēja vai pārvedēju paredzētā ikgadējā peļņa pirms procentu maksājumiem un nodokļiem (*EBIT*) trīs gadu laikā pēc pārvešanas ir mazāka nekā 50 % no šā pārvedēja vai pārvedēju paredzētās ikgadējās *EBIT*, ja pārvešana nebūtu tikusi veikta.”
-